

JAK JSME NAKUPOVALI ZA HUMNY - I.

Stáda, 28 březen 2007

Když jsem se chtěla za totéž vyjet přes hranice, mohl být jinou jen na východ. Na západ jen do NDR. Proto, když jsem s tím, je jejich skupina VTS (vědecko-technická společnost - ani nevím, zda to existuje), připravila pracovní výlet do Budapešti a Vídně, byla to událost roku.

Nějak se nám podařilo sehnat 100 západoněmeckých marek a já jsem zaúkolovala muže, co všechno za nás má nakoupit. Hlavně trička a mikiny s vtipným potiskem, barevné akrylové punočky pro dcerku (tehdy jsme si mohli o něm takovém jen zdát, u nás byly jen ty béžové vytahovací z bavlny).

Ale teď šlo o to, jak ty peníze propašovat přes hranice. Inspirovala jsem se mou matkou, která protělně nakupovacími zájezdy do NDR zařizovala východoněmecké marky do své nákupní kabely. Už jsem cestovní kofrety z lněného plátna a 100markovku zařizovala do jehelníku, který jsem pešlivě propíchala pár jehlami. A teď se děj věle boží ...

Když se muž vrátil, to bylo radosti, je přivezl všechno požadované. Pak teprve začal vyprávět, jak to vypadalo v hranicích. Jeli přes Bratislavu a na celním přechodu si vyhmátli zrovna jejich autobus. Samozřejmě, muž má jediný, kdo si k zanedbatelné částce kapesného sebral peníze navíc. Všichni museli vystoupit a do k osobní prohlídce. To už všichni stědavě bledli, červenali a potili se. Zruší celníci nejrůznější skryté věci nejvíce profláknuté v propisovače nebo zubní pastě. Když došlo na mého muže, celnice pešlivě prohledala zavazadlo a skončila u kofrety.

Rozepnula je a zírala. Pak zírala na mého muže, jak to, je chlap sebou má kofrety. Má muž je šarlatán povaha, flegmatik, a jen tak něco ho nerozhází. Když viděl, jak přede ním dopadli jeho kolegové, tak si řekl, no a co, seberou mi těch 100 marek, svěť se kvůli tomu nezboží, a celou záležitost bral se stoickým klidem.

Tak jen pokrčil rameny a celníci řekl, je ho takhle vybavila jeho žena, co kdyby se mu utrhnul knoflík, tak aby nedělal v cizině ostudu. Na to celnice už nic neřekla a odmávla ho, ať jde. Když pak všichni nasedli do autobusu, vypadali jak zmoklé slepice.

Žena na mého muže, ten se jen potutelně usmíval...

Ariana